

Пісоченко Т. С.

*Асистент кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна,
pisochenko@tnau.edu.ua*

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ТОРГІВЛІ

Встановлено, що облікова політика є основним документом, який регламентує ведення бухгалтерського і податкового обліку будь-якого підприємства торгівлі. Виявлено, що незалежно від спеціалізації торговельного підприємства, облікова політика повинна містити певну базову інформацію.

Ключові слова: підприємства торгівлі, облікова політика, порядок, методи, варіанти.

Облікова політика – основний документ, що регламентує ведення бухгалтерського і податкового обліку будь-якої організації. Торгове підприємство не є винятком. Майже в будь-якій іншій організації є основні засоби, боргові зобов’язання, кредиторська та дебіторська заборгованість. Але головні оборотні активи в торгівлі – це товари. Для цілей бухгалтерського обліку важливо встановити вартість товарів і організувати їх

списання, провести інвентаризацію і визначити транспортні витрати. Тому аудитори вважають, що розділ облікової політики присвячений обліку товарів є найбільш важливим, і саме йому слід приділяти особливу увагу [1].

В обліковій політиці підприємства торгівлі необхідно відобразити всі застосовувані ним варіанти обліку, яких в торгівлі існує кілька.

Операції з обліку товарів на підприємствах торгівлі є об'єктами бухгалтерського обліку. Порядок бухгалтерського обліку регламентується Законом № 996 та національними Положеннями (стандартами) обліку. Згідно із зазначеним законом, підприємства торгівлі повинні сформувати облікову політику і зафіксувати її у відповідному наказі [2].

При формуванні облікової політики організація має право самостійно:

- 1) встановлювати порядок нарахування зносу за основними засобами і нематеріальними активами;
- 2) визначати порядок списання витрат по ремонту основних засобів на собівартість продукції;
- 3) вибирати спосіб нарахування зносу по малоцінних і швидкозношуваних предметів;
- 4) визначати вартісну межу віднесення предметів до основних засобів або МШП;
- 5) обирати спосіб угруповання і списання витрат на виробництво;
- 6) обирати варіант синтетичного обліку виробничих запасів;
- 7) обирати спосіб обліку випуску продукції (робіт, послуг);
- 8) вибирати метод оцінки виробничих запасів, готової продукції, товарів відвантажених, незавершеного виробництва;
- 9) вибирати спосіб обліку витрат на виробництво;
- 10) визначати терміни погашення витрат майбутніх періодів;
- 11) вибирати метод визначення виручки від реалізації;
- 12) вибирати момент реалізації робіт довгострокового характеру;
- 13) створювати резерв сумнівних боргів;
- 14) вибирати способи розподілу непрямих витрат між окремими

об'єктами обліку і калькулювання;

15) вибирати метод обліку витрат на виробництво і калькулювання собівартості продукції;

17) створювати резерви і фонди спеціального призначення;

18) вибирати спосіб оцінки заборгованості за кредитами і позиками;

19) вибирати спосіб обліку курсових різниць [3].

Незалежно від спеціалізації торговельного підприємства, облікова політика повинна містити деяку базову інформацію: метод організації бухгалтерського та податкового обліку; застосовувана система оподаткування; можливі відступи від загальновстановлених правил обліку, які допускаються нормативними актами (наприклад, суб'єкти малого підприємництва можуть застосовувати спрощений порядок обліку і звітності); відомості про рахунки бухобліку, бухгалтерські і податкові реєстри, що застосовуються; інші аналогічні положення, сформульовані на базі загальновстановлених правил і методів обліку [4].

Крім перерахованих даних, в обліковій політиці підприємств торгівлі слід окремо розкрити порядок і методи обліку товарів, торгової націнки, транспортно-заготівельних витрат, що застосовуються саме цим підприємством і пов'язані нюанси оподаткування.

Розпорядчий документ про облікову політику може бути прийнятий як базисний на час діяльності торгового підприємства, до якого за необхідності вносяться зміни. У разі внесення до облікової політики змін, що за обсягом охоплюють більшу частину тексту або істотно впливають на її зміст, розпорядчий документ про облікову політику доцільно повністю викласти в новій редакції [5].

Облікова політика підприємства торгівлі з урахуванням внесених змін наводиться у примітках до річної фінансової звітності у формі опису або шляхом додатки до звітності копії розпорядчого документа [1].

Для торгових підприємств чинним законодавством у сфері бухобліку та оподаткування передбачені різні варіанти та методи обліку. При складанні

облікової політики торговельної організації слід спочатку вибрати доцільний варіант, а потім закріпити його в УП.

Список використаних джерел:

1. Бакун Ю. Основы организации розничной торговли : [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://dtkr.com.ua/show/3cid1914.html>
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.99 р. № 996-XIV : [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
3. Порядок заняття торговельною діяльністю і правила торговельного обслуговування населення : Постанова КМУ від 08.02.95 р. № 108 : [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>
4. Нематеріальні активи : Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 : Наказ Мінфіну України від 18.10.99 р. № 242 : [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>
5. Запаси : Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 : Наказ Мінфіну України від 20.10.99 р. № 246 : [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>

T. PISOCHENKO. The organization's accounting policy in trade.

Summary

It is established that accounting policy is the main document that reglamentary accounting and tax accounting of any company trade. It is revealed that regardless of the specialization of commercial enterprise, the accounting policy must contain certain basic information.

Key words: trade enterprise, accounting policy, procedure, methods, and options.